

The Holy See

PAPIEŻ FRANCISZEK **ANIOŁ PAŃSKI** Biblioteka Pałacu Apostolskiego

Niedziela, 31 stycznia 2021 r. [\[Multimedia\]](#)

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Dzisiejszy fragment Ewangelii (Mk 1, 21-28) opowiada o typowym dniu posługi Jezusa, w tym szczególnym przypadku jest to szabat, dzień przeznaczony na odpoczynek i na modlitwę, ludzie udawali się do synagogi. W synagodze w Kafarnaum Jezus czyta i komentuje Pisma. Obecni są urzeczeni sposobem, w jaki przemawia; ich zdumienie jest wielkie, gdyż wykazuje On władzę odmienną od władzy uczonych w Piśmie (w. 22). Poza tym Jezus okazuje się potężny także w działaniu. W istocie pewien człowiek w synagodze zwraca się przeciwko Niemu, indagując Go jako Posłańca Bożego; On rozpoznaje nieczystego ducha, nakazuje mu wyjść z tego człowieka i w ten sposób go przepędza (ww. 23-26).

Widoczne są tutaj dwa charakterystyczne elementy działania Jezusa – *nauczanie* i *czudowne działanie* uzdrowieńcze – naucza i uzdrawia. Obydwa te aspekty wybijają się we fragmencie ewangelisty Marka, a najbardziej uwydatniony jest aspekt nauczania; egzorcyzm jest przedstawiony jako potwierdzenie Jego szczególnej „władzy” i Jego nauczania. Jezus głosi z własnym autorytetem, jak ktoś, kto ma doktrynę, którą czerpie od siebie, a nie tak jak uczeni w Piśmie, którzy powtarzali wcześniejsze tradycje i przekazywane prawa. Powtarzali słowa, słowa, słowa, tylko słowa – jak śpiewała słynna Mina. – Tacy byli: tylko słowa. Natomiast u Jezusa słowo ma autorytet, Jezus jest wiarygodny. A to porusza serce. Nauczanie Jezusa ma tę samą władzę co Bóg, który mówi; w istocie, jednym tylko poleceniem z łatwością uwalnia opętanego od nieczystego ducha i go uzdrawia. Dlaczego? Ponieważ Jego słowo sprawia to, co mówi. Dlatego że On jest prorokiem ostatecznym. A dlaczego to mówię, że jest prorokiem ostatecznym? Przypomnijmy obietnicę Mojżesza. Mojżesz mówi: „Po mnie, w przyszłości, przyjdzie prorok podobny do mnie – taki jak ja! – który was pouczy” (por. *Pwt* 18, 15). Mojżesz zapowiada Jezusa jako ostatecznego proroka. Dlatego [Jezus] mówi nie z autorytetem ludzkim, ale z autorytetem Bożym, ponieważ ma moc bycia prorokiem ostatecznym, to znaczy Synem Bożym, który nas zbawia, wszystkich nas uzdrawia.

Drugi aspekt – aspekt uzdrowień pokazuje, że nauczanie Chrystusa jest ukierunkowane na pokonanie zła istniejącego w człowieku i w świecie. Jego słowo wymierzone jest bezpośrednio przeciwko królestwu szatana, wprawia go w kryzys i powoduje, że się wycofuje, zmusza go do opuszczenia świata. Ów opętany – ów człowiek owładnięty przez demona, opętany - gdy dociera do niego polecenie Pana, zostaje uwolniony i przemieniony w nową osobę. Ponadto nauczanie Jezusa należy do logiki sprzecznej z logiką świata i złego ducha – Jego słowa jawią się jako zaburzenie niewłaściwego porządku rzeczy. Demon, obecny w człowieku opętanym, w istocie krzyczy, gdy Jezus się zbliża: „Czego chcesz od nas, Jezusie Nazarejczyku? Przyszedłeś nas zgubić” (w. 24). Te słowa wskazują na całkowitą obcość Jezusa i szatana – są na zupełnie innych płaszczyznach; nie mają ze sobą nic wspólnego; jeden jest przeciwieństwem drugiego. Jezus, wiarygodny, przyciągający ludzi swoim autorytetem, a także prorok, który uwalnia, prorok obiecany, który jest Synem Bożym, który uzdrawia. Czy my słuchamy słów Jezusa, które są wiarygodne? Zawsze, nie zapominajcie o tym, noście w kieszeni albo w torbie małą Ewangelię, żeby ją czytać w ciągu dnia, żeby słuchać tego wiarygodnego Słowa Jezusa. A zresztą, wszyscy mamy problemy, wszyscy mamy grzechy, wszyscy mamy choroby duchowe. Prośmy Jezusa: „Jezu, Ty jesteś prorokiem, Synem Bożym, Tym, który został nam obiecany, żeby nas uzdrawiać. Uzdrów mnie!”. Trzeba prosić Jezusa o uzdrowienie z naszych grzechów, z naszego zła.

Maryja Dziewica zawsze zachowywała w swoim sercu słowa i gesty Jezusa i chodziła za Nim z całkowitą dyspozycyjnością i wiernością. Oby pomagała także nam słuchać Go i postępować za Nim, abyśmy doświadczyli w naszym życiu znaków Jego zbawienia.

Po modlitwie Anioł Pański:

Drodzy bracia i siostry, pojutrze, 2 lutego, będziemy obchodzić święto Ofiarowania Jezusa w świątyni, kiedy Symeon i Anna, obydwójce w podeszłym wieku, oświeceni przez Ducha Świętego, rozpoznali w Jezusie Mesjasza. Duch Święty nadal wzbudza dziś w osobach starszych myśli i słowa mądrości – ich głos jest cenny, ponieważ opiewa chwałę Boga i strzeże korzeni narodów. Oni nam przypominają, że starość jest darem i że dziadkowie są ogniwem łączącym pokolenia, aby przekazywać młodym doświadczenie życia i wiary. Dziadkowie często bywają zapomniani, i my zapominamy o tym bogactwie, jakim jest strzeżenie korzeni i przekazywanie. Dlatego postanowiłem ustanowić *Światowy Dzień Dziadków i Osób Starszych*, który będzie obchodzony w całym Kościele każdego roku w czwartą niedzielę lipca, w okolicach wspomnienia świętych Joachima i Anny, „dziadków” Jezusa. Ważne jest, żeby dziadkowie spotykali wnuki i żeby wnuki spotykały się z dziadkami, gdyż – jak mówi prorok Joel – dziadkowie wobec wnuków będą snuć marzenia, będą mieli mrzonki [wielkie pragnienia], a młodzi, czerpiąc siłę od dziadków, będą szli naprzód, będą prorokować. A właśnie 2 lutego jest święto spotkania dziadków z wnukami.

Dzisiaj obchodzony jest *Światowy Dzień Chorych na Trąd*, zainicjowany ponad sześćdziesiąt lat temu przez Raoula Follereau, a kontynuowany zwłaszcza przez stowarzyszenia inspirowane się

jego humanitarnym dziełem. Wyrażam swoją bliskość z tymi, którzy cierpią na tę chorobę, i dodaję otuchy misjonarzom, pracownikom służby zdrowia i wolontariuszom, angażującym się w służbę dla nich. Pandemia potwierdziła, jak bardzo potrzebna jest ochrona prawa do zdrowia osób najsłabszych – ufam, że odpowiedzialni za narody połączą wysiłki, żeby leczyć cierpiących na chorobę Hansena i na rzecz ich integracji społecznej.

Pozdrawiam serdecznie chłopców i dziewczęta z Akcji Katolickiej tej diecezji rzymskiej –paru jest tutaj – zgromadzonych w bezpiecznych warunkach w parafiach albo połączonych online z okazji *Karawany Pokoju*. Pomimo kryzysu sanitarnego również w tym roku, z pomocą rodziców i wychowawców oraz kapłanów towarzyszących, zorganizowali tę piękną inicjatywę. Nadal realizują inicjatywy, dzielni, jesteście dzielni! Dalej, odwagi! Wszyscy dzielni, dziękuję. A teraz posłuchajmy razem przesłania, które kilku z nich, w imieniu wszystkich, tutaj przy nas nam odczyta.

[*Odczytanie przesłania*]

Zwykle ci chłopcy i dziewczęta przynosili baloniki, żeby je wypuścić z okna, ale dzisiaj jesteśmy zamknięci tu w środku, nie będzie to możliwe. Ale w przyszłym roku na pewno to zrobicie!

Serdecznie pozdrawiam was wszystkich, połączonych za pośrednictwem różnych środków przekazu. Życzę wszystkim miłej niedzieli. Proszę, nie zapominajcie modlić się za mnie. Dobrego obiadu i do zobaczenia!